

بررسی کاریوتیپی گونه‌هایی از بخش *Vicia* از جنس *Fabaceae* Lindl. در ایران

نستون جلیلیان^{*}، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران
محمد رضا رحیمی نژاد رنجبر، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده

مطالعات سیتوژنتیک بر روی ۶ تاکسون متعلق به بخش *Vicia* از جنس *Vicia* نشان داد که کلیه تاکسون‌ها دیپلوئید است و عدد کروموزومی چهار تاکسون *V. lathyroides*, *V. grandiflora*, *V. sativa* var. *amphicarpa* و *V. sativa* var. *cordata* برابر با اولین بار از ایران گزارش شد. فرمول کاریوتیپی در تاکسون‌های مورد مطالعه متفاوت بود؛ به طوری که فرمول کاریوتیپی و عدد کروموزومی در تاکسون‌های *V. sativa* var. *sativa* ($2m+4st$), *V. sativa* var. *cordata* ($2n=12$) ($1m+1sm+4st$), *V. sativa* var. *angustifolia* ($6st$), *V. lathyroides* ($2n=14$) ($5sm+2st$), *V. sativa* var. *amphicarpa* ($2n=10$) ($5st$) و در *V. grandiflora* ($4st$) به دست آمد. بر اساس جدول دوطرفه تاکسون‌های Stebbins *V. grandiflora* و *V. sativa* var. *angustifolia* در کلاس $3A$ و تاکسون *V. sativa* var. *cordata* در کلاس $3B$ و تاکسون‌های *V. sativa* var. *amphicarpa* در کلاس $4A$ قرار گرفتند. در مجموع، بر اساس شاخص‌های عدم تقارن درون و بین کروموزومی *V. sativa* var. *cordata* در فاصله دورتری از بقیه تاکسون‌ها قرار گرفت و نامتقارن‌ترین کاریوتیپ از نظر اندیس عدم تقارن درون *V. grandiflora* و *V. sativa* var. *angustifolia* بود. نامتقارن‌ترین کاریوتیپ از نظر اندیس عدم تقارن درون *V. lathyroides* و *V. sativa* var. *amphicarpa* بود. نتایج این مطالعه نشان داد که کروموزومی را نشان داد.

واژه‌های کلیدی: کاریوتیپ، سیتوژنتیک، *Vicia*, *Fabaceae*

بخش حاره‌ای آفریقا انتشار دارد (Willis, 1973;

Kupicha, 1976; Hanelt and Mettin, 1989)

احتمالاً منطقه مدیترانه مرکز اصلی تنوع یابی این جنس است (Maxted, 1995).

Kupicha (1976) برای اولین بار در مقیاس جهانی این جنس را بر اساس نسبت طول دم گل آذین به

مقدمه

جنس *Vicia* L. یکی از جنس‌های مهم طایفه Fabaceae Rchb.=Vicieae Brønn با حدود ۴۰ گونه زراعی در دنیاست (Maxted, 1993). این جنس با ۲۱۰ تا ۱۵۰ گونه در دنیا، اساساً در اروپا، آسیا، شمال آمریکا، آمریکای جنوبی و به سمت

* najalilian@gmail.com

از نظر اندازه ماهواره و مكان فروزنگی اوليه و ثانويه دارند. مقاييسه ريخشناسي کروموزومها نشان مى دهد که تغييرات و تبادلات کروموزومي از قبيل حذف، وارونگي و اتصال رابرتسوني باعث تنوع شده است Raina and (حسامزاده حجازي و رسولی، ۱۳۸۵؛

Ogihara, 1995; Rahiminejad et al., 2000)

اين تحقيق با هدف مطالعه و بررسی سيتورژنتيك گونه های بخش *Vicia* از جنس *Vicia* موجود در ايران به منظور تهيه کاريوبتيپ، تعين عدد کروموزومي و سطوح پلوئيدی و مطالعه شکل و اندازه کروموزومها صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی کروموزومي تاكسون‌های مختلف بخش *Vicia* از جنس *Vicia* در ايران، ۶ تاكسون *V. sativa* var. *sativa*, *V. sativa* var. *lathyroides*, *V. grandiflora* *amphicarpa* *V. sativa* var. *angustifolia* و *V. sativa* var. *cordata* مورد مطالعه سيتورژنتيك قرار گرفت (جدول ۱). به منظور بررسی سيتورژنتيكی تاكسون‌های اين بخش و تهيه سلول‌های متافازی، ابتدا بذرها در دمای اتاق در تاريکي کشت گردید. پس از جوانه‌زنی و رشد ريشه چه به طول ۲-۱ سانتي‌متر، قسمت انتهائي ريشه جدا گردید و مراحل مختلف شامل پيش تيمار (۵/۰ درصد محلول اشبع شده آلفا برمون فنتالين در اتانول)، ثبيت (محلول لوبيتكی حاوي دو محلول کرومیوم ترى اكسید و فرمالدئيد ۴۰ درصد به نسبت ۱:۱)، هيدروليزي (در دمای درجه سانتي‌گراد به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقيقه با استفاده از محلول ۱ نرمال هيدروكسيد سدیم) و رنگ‌آمیزی نمونه‌ها (با استفاده از رنگ هماتوكسیلين ۴ درصد انجام شد. سپس اسلاميدها به روش اسکواش تهيه شد و

برگ‌های دربر گيرنده، وجود غده در سطح پشتی گوشوارک و تعداد گل در گل آذين به دو زير جنس *Vicia* (Schur) Rouy جنس *Vicia* را به ۱۷ بخش و ۱۰۰ گونه و زير جنس *Vicia* را به ۵ بخش و ۳۲ گونه تقسيم کرد. پاکروان (۱۳۷۹) در فلور ايران، اين جنس را به دو زير جنس *Vicia* با ۶ بخش، ۱۹ گونه و ۶ واريته و زير جنس *Vicia* را به ۸ بخش، ۲۰ گونه و ۲ زير گونه تقسيم نمود که بخش *Vicia* از زير جنس *Vicia* با دهانه صاف کاسه از ساير بخش‌های جنس *Vicia* مشخص می‌شود که واجد هفت تاكسون در ايران است. کمپلکس *V. sativa* L. شامل تاكسون‌هایی از بخش *Vicia* اکولوژي متوجه هستند (Hanelt and Mettin, 1989). کمپلکس *V. sativa* دائمًا در حال تکامل و گونه‌زايی هستند و اكثرا هجوم و از نظر ظاهری به سختی قابل تشخيص هستند (Hanelt and Mettin, 1989). به طوري که اين کمپلکس به عقиде گونه با ۵ و ۶ زير گونه است. در حالی که Hanelt و Mettin (1989) اين زير گونه‌ها را در سطح گونه پذيرفتند. به رغم وجود داده‌های فراوان بر روی جنس *Vicia* هنوز توافق بر سر عدد پايه کروموزومي وجود ندارد؛ اگرچه آن را از اين بابت به سه گروه با ۶، ۷، ۸=۵ گروه‌بندی می‌کنند (Seal and Rees, 1982). *Vicia* و Hanelt Mettin (1989) اظهار داشتند که $x=7$ محتمل ترین عدد پايه کروموزومي در جنس است و $2n=14$ را به عنوان ابتدائي ترین عدد کروموزومي در جنس *Vicia* پذيرفتند و اظهار داشتند که $2n=12$ و $2n=10$ از طريق جابه‌جايی رابرتسوني بين دو کروموزوم ايجاد می‌شود. گونه‌های مختلف *Vicia* تنوع قابل ملاحظه‌اي

۲n=۱۰، ۱۲، ۱۴ بودند. بر اساس نتایج این تحقیق در تاکسون‌های *V. sativa* var. *amphicarpa* و *V. sativa* var. *sativa* و *V. lathyroides* کروموزوم‌های ماهواره‌دار دیده شد (شکل ۱). عدد کروموزومی چهار تاکسون *V. sativa* var. *V. sativa* var. *lathyroides*, var. *amphicarpa* و *V. grandiflora* و *V. cordata* برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود. عدد کروموزومی در تاکسون‌های *V. grandiflora*, *V. sativa* var. *angustifolia* و *V. sativa* var. *cordata* با گزارش‌های قبلی سایر محققان تطابق دارد (حسامزاده حجازی و رسولی، Yamamoto, 1973; Goldblatt and Johanson, 1979; Rahiminejad et al., 2000) در *V. lathyroides* دو گزارش عدد کروموزومی ۱۰ و ۱۲، در *V. sativa* var. *amphicarpa* دو گزارش عدد کروموزومی ۱۲ و ۱۴ و در *V. sativa* var. *sativa* عدد کروموزومی ۱۲ و ۱۴ و در سه گزارش عدد کروموزومی ۱۰، ۱۲ و ۱۴ وجود دارد که در این مطالعه عدد کروموزومی برای این تاکسون‌ها به ترتیب ۱۲، ۱۴ و ۱۲ گزارش می‌گردد (جدول ۱). (Goldblatt and Johanson, 1979; Hanelt and Mettin, 1989; Maxted et al., 1991; Rahiminejad et al., 2000) طول بازوی بلند کروموزوم از ۳/۰۶ در *V. sativa* var. *amphicarpa* تا ۰/۶۴ در *V. lathyroides* و طول بازوی کوتاه از ۰/۰۹ در *V. sativa* var. *cordata* تا ۱/۱۲ در *V. sativa* var. *angustifolia* تنوع دارد. ۰/۶۷٪ از کروموزوم‌ها ساب تلوسانتریک (st)، ۰/۲۹٪ ساب متاسانتریک (sm) و ۰/۰۲٪ متاسانتریک (m) هستند. بیشترین طول کل کروموزوم‌های هاپلوبloid (TCL) ۲۵/۱۸ میکرومتر در *V. grandiflora* و پایین‌ترین آن ۱۹/۴۵ میکرومتر در *V. sativa* var. *cordata* مشاهده شد. درصد فرم کلی *V. sativa* var. *cordata* از ۱۶/۳۹ در *TF%*

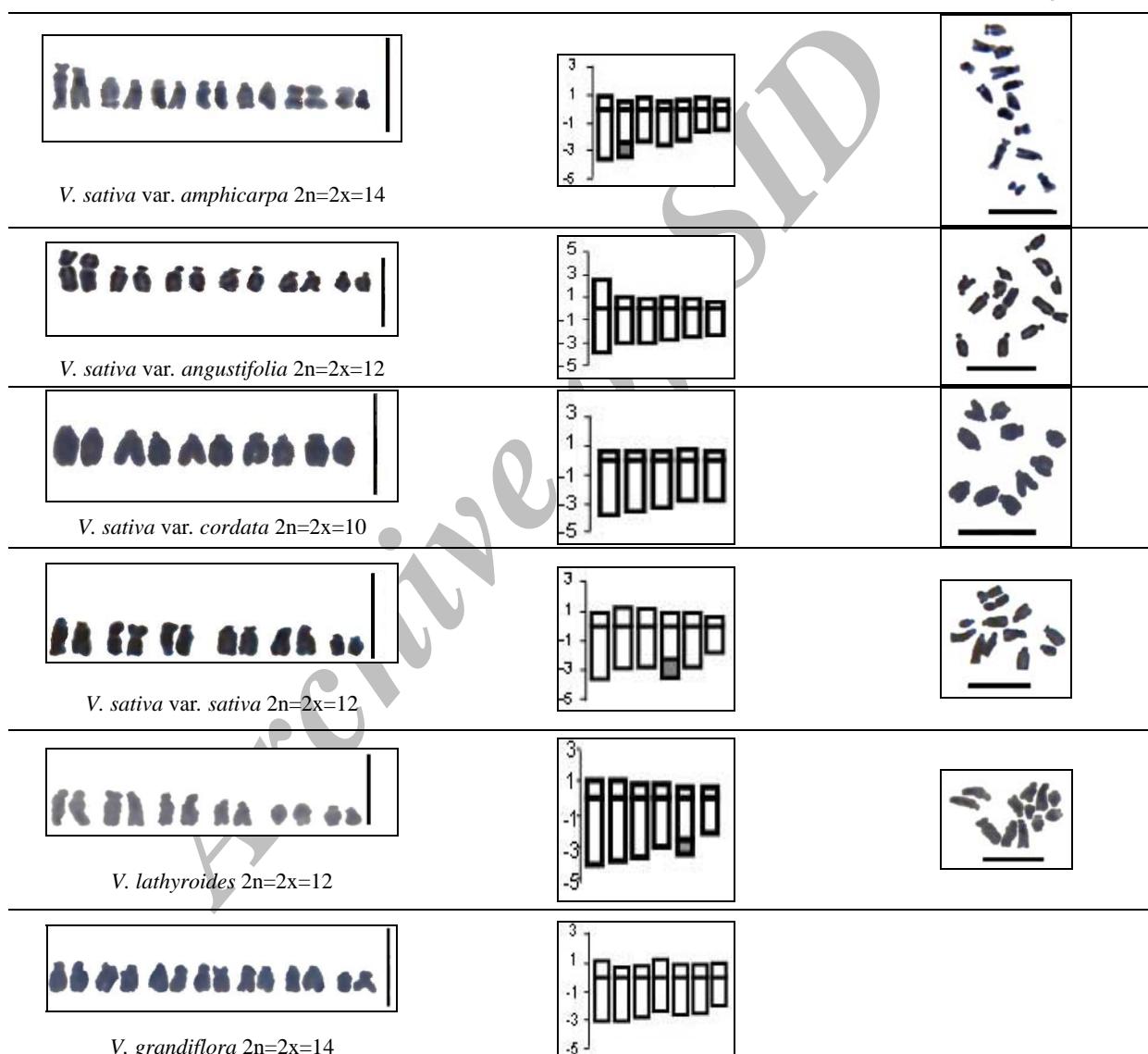
به دنبال آن، تصاویر کروموزومی با استفاده از سیستم آنالیز تصویری تهیه گردید. پس از تهیه سلول‌های متفاصل مناسب و کاریوتیپ برای هر تاکسون (۵ کاریوتیپ)، با استفاده از نرم‌افزار Reeves (Micro measure 3.3) (Tears, ۲۰۰۰) طول بازوی کوتاه (SA) و بلند (LA)، طول کل (Arm ratio: LA/SA) کروموزوم (TL)، نسبت بازوها (Arm ratio: LA/SA) محاسبه گردید. در این بررسی برای تعیین وضعیت تکاملی و مطالعه تقارن کاریوتیپی تاکسون‌های مورد مطالعه از جدول دو طرفه Stebbins استفاده شد (Stebbins, 1971). شاخص اختلاف درصد طول نسبی بزرگ‌ترین و کوچک‌ترین کروموزوم (DRL)، شاخص‌های عدم تقارن درون کروموزومی (A_1) و بین کروموزومی (A_2) (Romero-Zarco, 1986) و درصد شکل کلی (TF%) (Huiziwara, 1962) نیز محاسبه گردید. به منظور دسته‌بندی و تعیین محل سانترومر کروموزوم‌ها از روش Levan و همکاران (۱۹۶۴) استفاده گردید. به منظور گروه‌بندی تاکسون‌ها، تجزیه خوش‌های به روش Ward بر اساس صفات کاریوتیپ (TCL، SA، CI، DRL، AR) و شاخص‌های عدم تقارن درون کروموزومی (A_1) و عدم تقارن بین کروموزومی (A_2) با استفاده از نرم‌افزارهای Excel و SPSS نسخه ۱۸ انجام شد.

نتایج

تصاویر متفاصل میتوزی تاکسون‌های مورد مطالعه به همراه کاریوتیپ و ایدیوگرام آنها در شکل ۱ و نتایج حاصل از تجزیه کاریوتیپی در جدول ۱ آمده است. بر اساس جدول ۱، تاکسون‌های مورد مطالعه دارای عدد پایه کروموزومی متفاوت ۷، ۶، ۵x=۵ بود و از لحاظ سطح پلوئیدی تنوعی نشان ندادند و همگی دیپلوبloid

و *V. sativa* var. *sativa*, *V. sativa* var. *cordata* در کلاس ۴A استیبنز قرار گرفتند و در این میان، *V. sativa* var. *cordata* بیشترین مقدار A₁ را نشان داد. تاکسون‌ها فرمول کاریوتیپی متفاوتی نشان دادند که دلیل آن را می‌توان تنوع ژنتیکی دانست (جدول ۱).

V. sativa var. *angustifolia* ۲۷/۴۷ تفاوت داشت. تاکسون‌های مختلف این بخش در کلاس‌های ۴A، ۳A و ۳B جدول استیبنز قرار گرفتند. تاکسون‌های در *V. grandiflora* و *V. sativa* var. *angustifolia* کلاس ۳A استیبنز گروه‌بندی شدند و در میان این دو تاکسون، *V. sativa* var. *angustifolia* بیشترین مقدار شاخص A₁ (۰/۶۴) را نشان داد. تاکسون‌های

شکل ۱- سلول‌های متافازی، کاریوتیپ و ایدیوگرام تاکسون‌های مورد بررسی (مقیاس ۱۰ میکرومتر؛ ماهواره با رنگ سیاه در ایدیوگرام مشخص شده است.

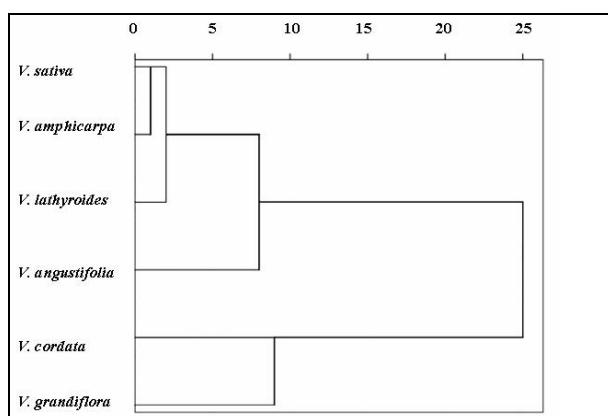
جدول ۱- مشخصات کاریوتیپی تاکسون‌های بخش *Vicia*. le: طول کل کروموزوم‌های هاپلوئید، LA: طول بازوی بلند، SA: طول بازوی کوتاه، MCL=VRC: میانگین طول کروموزوم، AR: نسبت بازوی کروموزومی، ST: کلاس مقارن استیزیز، DRL: اختلاف دامنه طول نسبی بزرگ‌ترین و کوچک‌ترین کروموزوم، TF%: درصد فرم کلی، CI: شاخص سانترومی، A₁: شاخص عدم مقارن درون کروموزومی رومرو زارکو، A₂: شاخص عدم مقارن بین کروموزومی رومرو زارکو، K.F.: فرمول کاریوتیپی (m: متاسانتریک، sm: سابتلوسانتریک)، *: اولین گزارش کروموزومی از ایران

Taxon	Locality	2n	Pl. le.	TCL	LA	SA	MCL	AR	ST	DRL	TF	CI	A ₁	A ₂	K.F.
<i>V. lathyroides</i> * ۷۶۲۱	سنندج	۱۲	۲x	۲۴/۵۷	۲/۷۷	۰/۹۳	۴/۰۹	۳/۹۳	۴A	۹/۷۴	۲۰/۲	۰/۲۵	۰/۷۴	۰/۰۶	۶st
<i>V. sativa</i> var. <i>sativa</i> ۷۶۲۸	ماهیدشت	۱۲	۲x	۲۲/۵۶	۲/۹۶	۱/۱۲	۲/۷۶	۲/۹۹	۴A	۹/۱۵	۲۴/۷۶	۰/۲۷	۰/۶۵	۰/۰۱	۲sm+۴st
<i>V. sativa</i> var. <i>angustifolia</i> ۷۶۲۶	نوشهر	۱۲	۲x	۲۴/۴۹	۳/۲۵	۰/۶۴	۴/۰۸	۳/۰۸	۳A	۱۴/۴۵	۲۷/۴۷	۰/۱۶	۰/۶۴	۰/۰۱	۱m+1sm+1st
<i>V. sativa</i> var. <i>cordata</i> * ۷۶۲۷	دشت ناز	۱۰	۲x	۱۹/۴۵	۲/۳۱	۰/۶۷	۲/۸۹	۵/۱۳	۴A	۴/۸۵	۱۶/۳۹	۰/۲۲	۰/۸۰	۰/۰۳	۵st
<i>V. sativa</i> var. <i>amphicarpa</i> * ۷۶۲۵	خرم آباد	۱۴	۲x	۲۱/۴۷	۲/۶۵	۰/۹۵	۳/۰۶	۳/۵۳	۴B	۱۰/۸۲	۲۱/۹۳	۰/۲۶	۰/۶۹	۰/۰۳	۳sm+۴st
<i>V. grandiflora</i> * ۷۶۱۳	گرگان، افراتخه	۱۴	۲x	۲۵/۱۸	۴/۵۶	۲/۷۴	۳/۵۹	۲/۹۲	۳A	۴/۹۲	۲۶/۴۹	۰/۳۷	۰/۶۲	۰/۰۰۷	۵sm+۲st

انجام شد (شکل ۲) و تاکسون‌ها در سه گروه قرار گرفتند: در گروه اول چهار تاکسون *V. sativa* var. *sativa*, *V. sativa* var. *amphicarpa*, *V. sativa* var. *lathyroides* و *V. angustifolia* قرار می‌گیرد و از لحاظ شش شاخص کاریوتیپی به هم شبیه‌تر هستند. در گروه دوم تاکسون *V. sativa* var. *cordata* قرار می‌گیرد که در گروه دوم که دارای کمترین مقادیر DRL, TF%, AR, TCL و DRL و SA بیشترین مقدار A₁ و A₂ است. در گروه سوم، تاکسون *V. grandiflora* قرار می‌گیرد که در فاصله دورتری از بقیه گونه‌های است و دارای بیشترین TCL و پایین‌ترین AR, A₂ و A₁ است و می‌توان نتیجه گرفت که *V. grandiflora* متفاوت‌ترین کاریوتیپ از نظر عدم مقارن درون و بین کروموزومی است.

بحث

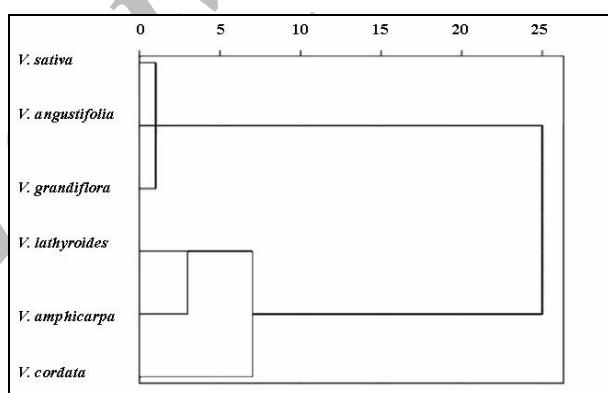
برخی شواهد سیتوولژیک پیشنهاد می‌کند که سری‌های دیسپلوبیتیک تاکسون‌ها از ۲n=۱۴ (V. *amphicarpa* و V. *pilosa*, V. *incisa*) ۲n=۱۲ (V. *angustifolia*, V. *segetalis*, V. *macrocarpa*) و V. *cordata* (V. *sativa*) ۲n=۱۰ یا ۱۱ (V. *grandiflora*) با ۲n=۱۲ متنوع‌ترین تاکسون‌ها در این سری هستند که کاریوتیپ‌های با ۲n=۱۰ و همچنین ۲n=۱۴ را موجب می‌شوند (Hanelt and Mettin, 1989). در این تحقیق نیز کاریوتیپ‌های با ۲n=۱۲ متنوع‌ترین تاکسون‌ها هستند و ارتباطی بین عدد دیپلوبیتیک و بخش مربوطه دیده نشد. برای گروه‌بندی تاکسون‌های مورد مطالعه بر اساس شش شاخص کاریوتیپی، تجزیه کلاستر به روش Ward

شکل ۲- دنдрوگرام حاصل از تحلیل خوش‌ای به روش Ward بر اساس شش شاخص کاریوتیپی AR، SA، CI، DRL و LA و TCL

نژدیک‌اند و *V. sativa* var. *cordata* در فاصله دورتری از بقیه گونه‌ها قرار دارد و این تاکسون نامتقارن‌ترین کاریوتیپ از نظر عدم تقارن درون کروموزومی و پایین‌ترین TF% (۱۶/۳۹) و بالاترین A₁ (۰/۸۰) را داراست (جدول ۱). بر اساس دندروگرام حاصل از تحلیل خوش‌ای، ژنتیپ‌هایی که در دورترین دسته‌ها قرار دارند، واجد بیشترین ناهنجاری ابعاد و ساختار کروموزومی هستند (شکل ۳).

برای گروه‌بندی تاکسون‌های مورد مطالعه بر اساس دو شاخص A₁ و A₂، نیز تحلیل خوش‌ای به روش Ward انجام شد (شکل ۳) و تاکسون‌ها در دو گروه قرار گرفتند: از نظر A₁ و A₂ سه تاکسون *V. sativa* var. *grandiflora* و *V. angustifolia* به هم نژدیک‌اند و *V. amphicarpa* در فاصله دورتری از آنهاست. *V. lathyroides* و *V. sativa* var. *angustifolia* بر اساس دو شاخص A₁ و A₂ به هم

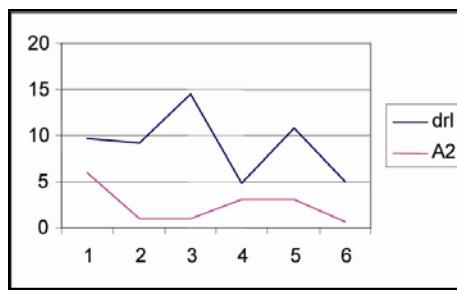
شکل ۳- دندروگرام حاصل از تحلیل خوش‌ای به روش Ward بر اساس شاخص‌های A₁، A₂

کامل این دو شاخص در تاکسون‌های بخش *Vicia* نمی‌توان با اندازه‌گیری یکی از این دو شاخص نسبت به میزان تقارن کروموزوم‌ها اطلاع یافت (شکل ۴).

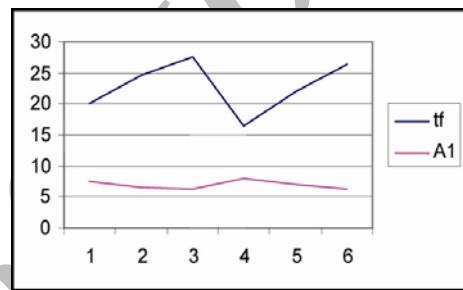
رونده تغییرات دو شاخص TF% و A₁ (به عنوان شاخص‌های عدم تقارن درون کروموزومی) در تاکسون‌های مورد مطالعه رابطه منطقی را در بین برخی از تاکسون‌ها نشان نمی‌دهد و با توجه به عدم هماهنگی

پراکنش تاکسون‌های بخش *Vicia* بر اساس شاخص‌های A₁ و A₂ همراه با انواع مختلف تقارن‌های پیشنهادی توسط Stebbins (۱۹۷۱) در شکل ۶ نشان داده شده است، اما با توجه به نمودار موجود نمی‌توان کلاس‌های ۳A، ۴A و ۳B را در گروه‌های مستقل قرار داد و روند تغییرات تمایز ژنتیکی‌ها بر اساس شاخص‌های A₁ و A₂ مشابه نتایج حاصل از جدول استبینز نیست.

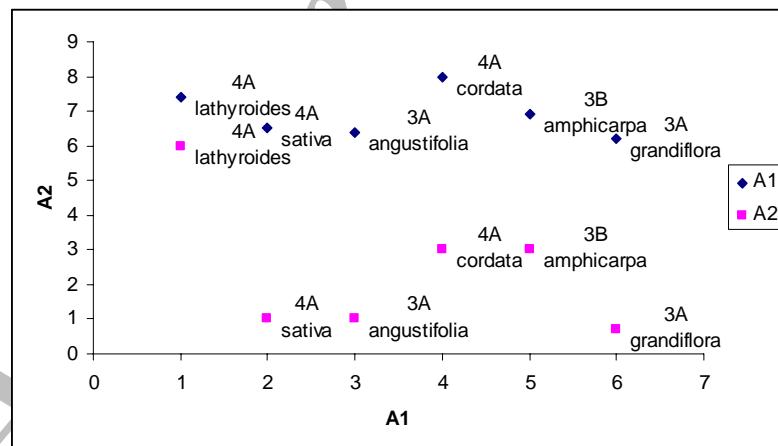
روند تغییرات دو شاخص DRL و A₂ (به عنوان شاخص‌های عدم تقارن بین کروموزومی) در تاکسون‌های مورد بررسی (شکل ۵)، مقایسه گردید. همان گونه که ملاحظه می‌شود، رابطه مثبتی بین دو شاخص فوق وجود دارد، اما با توجه به عدم هماهنگی در شاخص A₂ در بین برخی از تاکسون‌ها، نمی‌توان با اندازه‌گیری یکی از این دو شاخص به جای دیگری برای تغییرات بین کروموزومی استفاده کرد.

شکل ۵- مقایسه روند تغییرات دو شاخص A₂ و DRL

شکل ۶- مقایسه روند تغییرات دو شاخص A₁ و TF%

شکل ۶- نمودار پراکنش تاکسون‌ها با استفاده از دو شاخص تغییرات درون و بین کروموزومی از نظر تکاملی بر اساس روش (۱۹۷۱) Stebbins

منابع

پاکروان، م. (۱۳۷۹) تیره پروانه‌آسا (Papilionaceae): قبیله ماش، فلور ایران. اسدی، م. (سر ویراستار). وزارت جهاد کشاورزی، تهران.

حسام‌زاده حجازی، س. م. و رسولی، م. (۱۳۸۵) بررسی سیتوژنتیکی گونه‌هایی از جنس ماشک (*Vicia*) در ایران. مجله علوم کشاورزی ایران ۱-۳۷، شماره ۲، ۲۱۳-۲۲۵.

- Ball, P. W. (1968) *Vicia* L. In: Flora Europaea, Rosaceae to Umbelliferae (eds. Tutin, T. G., Heywood, V. H., Burges, N. A., Moore, D. M., Valentine, D. H., Walters, S. M. and Webb, D. A.) 2: 129-136. Cambridge University Press, Cambridge.
- Goldblatt, P. and Johnson, D. E. (1979) Index to plant chromosome numbers. Retrieved from <http://mobot.org/w3t/search/ipcn.htm> on 4 July 2010.
- Hanelt, P. and Mettin, D. (1989) Biosystematics of the genus *Vicia* L. (Leguminosae). Annual Review of Ecology, Evolution and Systematics 20: 199-223.
- Huziwar, Y. (1962) Karyotype analysis in some genera of Compositae, further studies on the chromosome of Aster. American Journal of Botany 49: 116-119.
- Kupicha, F. K. (1976) The infrageneric structure of *Vicia*. Notes Royal Botanical Garden Edinburgh 34: 287-326.
- Ladizinsky, G. (1978) Chromosomal polymorphism in wild populations of *Vicia sativa* L. Caryologia 31: 233-41.
- Levan, A. Fredga, K. and Sandberg, A. (1964) Nomenclature for centromeric position on chromosomes. Hereditas 52: 201-220.
- Maxted, N. (1993) A phenetic investigation of *Vicia* L. subgenus *Vicia* (Leguminosae, Vicieae). Botanical Journal of the Linnean Society 111: 155-182.
- Maxted, N. (1995) An ecogeographical study of *Vicia* subgenus *Vicia*.. Systematic and ecogeographic studies on crop genepools. International Plant Genetic Resources Institute, Rome.
- Maxted, N., Callimassia, M. A. and Bennett, M. D. (1991) Cytotaxonomic studies of eastern Mediterranean *Vicia* species (Leguminosae). Plant Systematic and Evolution 177: 221-234.
- Plitmann, U. (1967) Biosystematical study in the annual species of *Vicia* of the Middle East. The Hebrew University of Jerusalem, Jerusalem. (cited in: Raina and Rees 1983).
- Rahiminejad, M. R., Ehtemam, M. H. and Neishaboori, A. (2000) Cytotaxonomic studies of some Iranian *Vicia* species (Fabaceae). Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran 11(1): 1-5.
- Raina, S. N. and Rees, H. (1983) DNA variation between and within chromosome complements of *Vicia* species. Heredity 51: 335-346.
- Raina, S. N. and Ogihara, Y. (1995) Ribosomal DNA repeat polymorphism in 49 *Vicia* species. Theoretical and Applied Genetics 90: 477-486.
- Reeves, A. and Tear, J. (2000) Micro measure software, Colorado state University. Retrieved from <http://www.colostate.edu/Depts/Biology/micromeasures>. On 19 October 2000.
- Romero-Zarco, C. (1986) A new method for estimating karyotype asymmetry. Taxon 35: 526-530.
- Seal, A. and Rees, H. (1982) The distribution of quantitative DNA changes associated with the evolution of diploid Festuceae. Heredity 47: 179-190.
- Stebbins, G. L. (1971) Chromosomal evolution in higher plants. Edward Arnold publisher Ltd, London.
- Willis, J. C. (1973) A dictionary of the flowering plants and ferns. 8rd Ed. (Revised by Airy Shaw. H. K.). Cambridge University Press, Cambridge.
- Yamamoto, K. (1973) Karyotaxonomical studies on *Vicia* L. I. On the karyotype and character of some annual species of *Vicia*. Japan Journal of Genetics 48(5): 315-327.

Karyotype analysis of some species of *Vicia* L. section *Vicia* (Fabaceae Lindl.) in Iran

Nastaran Jalilian *

Department of Biology, Faculty of Sciences, University of Isfahan, Isfahan, Iran

Mohammad Reza Rahiminejad Ranjbar

Department of Biology, Faculty of Sciences, University of Isfahan, Isfahan, Iran

Abstract

The somatic chromosome numbers and karyotypic analysis of six taxa belonging to *Vicia* sect. *Vicia* (Fabaceae) were performed. We found three basic chromosome numbers ($x=5$, 6 and 7) in this section. All of the taxa were diploid. The chromosome number of *V. lathyroides*, *V. grandiflora*, *V. sativa* var. *cordata* and *V. sativa* var. *amphicarpa* were presented for the first time in Iran. Karyotype formula was different in the taxa, so that in the taxa *V. lathyroides* ($2n=12$), *V. sativa* var. *sativa* ($2n=12$), *V. sativa* var. *angustifolia* ($2n=12$), *V. sativa* var. *cordata* ($2n=10$), *V. sativa* var. *amphicarpa* ($2n=14$), *V. grandiflora* ($2n=14$) karyotype the formula were 6st, 2m+4st, 1m+1sm+4st, 5st, 3sm+4st and 5sm+2st respectively. The taxa studied were placed in 3A (*V. sativa* var. *angustifolia* and *V. grandiflora*), 3B (*V. sativa* var. *amphicarpa*) and 4A (*V. lathyroides*, *V. sativa* var. *sativa* and *V. sativa* var. *cordata*) classes of Stebbines. Based on A_1 and A_2 parameters, *V. grandiflora* and *V. sativa* var. *cordata* had symmetrical and asymmetrical karyotypes respectively.

Key words: Karyotype, Cytogenetic, *Vicia*, Fabaceae

---

* najalilian@gmail.com